

Cesta

3

2008

KŘEŠŤANSKÝ ČASOPIS PRO DĚTI

cena 5 Kč

Modlitba	3
Exodus aneb Přeházené listy Bible.....	4
Osobnost měsíce.....	6
Biblická jména	7
Malované Velikonoce	8
Vázičky z vajíček.....	10
Jaro.....	11
Zvláštní dar.....	12
Učíte se anglicky?	13
Soutěž o tři knihy	14
Rostliny v Bibli	15
Písnička	16

Vydavatel: Ústřední rada Církve československé husitské
 Adresa redakce: Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6, tel.: 220 398 107
 Šéfredaktorka: Mgr. Jana Krajčířiková, e-mail: jana.krajcirikova@ccsh.cz
 Tisk: Grafotechna Print s. r. o.
 Distribuce: A.L.L. production s. r. o., Poděbradská 24, 190 00 Praha 9,
 tel.: 234 092 851, e-mail: predplatne@predplatne.cz
 Objednávky a reklamace vyřizujte, prosím, přímo s distributorem.
 Ilustrace: J. Wienerová, J. Kostelecký, R. Scott, A. D. Dekkers
 a archiv časopisu Cesta
 Registrováno pod číslem MK ČR E 8426 dne 2. 2. 2000

Pane Bože,
z velikonočních událostí vidíme,
jak jsme my lidé nespolehliví.
Chvíli tvého Syna oslavovali a provolávali králem,
pár dní nato ho však nechali ukřižovat.
Prosíme, odpusť nám,
že i dnes jsme ti často nevěrní.
Děkujeme ti, Otče,
že nás máš přesto rád.
Amen.

Tajenku, kterou získáte z písmen za odstavci, které je třeba správně seřadit, najdete na str. 11.

7. Desatero

Lid stál opodál a slyšel, jak Bůh hovoří s Mojžíšem. Báli se, a proto žádali Mojžíše, ať jim raději sám tlumočí Boží vůli. Mojžíš jim odpověděl: „Nebojte se, to dělá Bůh schválně, aby vám ukázal svou moc a přesvědčil vás, že ho máte poslouchat.“ **(D)**

První čtyři přikázání se týkají vztahu člověka k Bohu. Jejich znění je:

I. Nebudeš mít jiného Boha nežli mne.

II. Nezobrazíš si Boha zpodoběním něčeho a nebudeš se ničemu takové-

mu klanět ani tomu sloužit.

III. Nezneužiješ jména Hospodina, svého Boha.

IV. Pamatuj na den odpočinku, že ti má být svatý. **(Ž)**

Těchto deset přikázání předal Bůh Mojžíšovi vytesaných na dvou kamených deskách, aby se je všichni Izraelci naučili a dodržovali je.

Potom Bůh předal Mojžíšovi ještě další podrobnější zákony a ustanovení, která mají Izraelci dodržovat. **(J)**

Mojžíš to Izraelcům vyřídil a oni všichni slíbili, že budou Hospodina vždy a ve všem poslouchat. Potom Hospodin vyzval Mojžíše, aby za ním vystoupil na horu Sínaj. Sám na horu sestoupil v ohnivém oblaku a rozmlouval s Mojžíšem. Nikdo další tam však za nimi nesměl vystoupit a spatřit Hospodina – pokud by to udělali, zemřeli by. **(O)**

Třetího měsíce po svém odchodu z Egypta dorazili Izraelci k hoře Sínaj. Hospodin řekl Mojžíšovi: „Toto oznámíš izraelskému lidu: Sami jste viděli, co jsem udělal Egyptanům a jak jsem vás ochraňoval během cesty pouští. Pokud mě budete vždy poslouchat, budu vás já vždy ochraňovat a budete mým vyvoleným lidem.“ **(D)**

Bůh na hoře Sínaj Mojžíšovi předal deset základních nařízení, kterými se Izraelci mají řídit. Toto Desatero přikázání určuje, jak se mají lidé chovat k Bohu i k sobě navzájem. **(R)**

Další přikázání určují pravidla pro chování lidí mezi sebou. Znějí:

V. Cti svého otce i matku.

VI. Nezapomeneš.

VII. Nesesmilníš.

VIII. Nepokradeš.

IX. Nevydáš proti svému bližnímu křivé svědectví.

X. Nebudeš dychtit po ničem, co patří tvému bližnímu. **(U)**

sv. ANEŽKA (* mezi 1205/11, + 6. 3. 1282 Praha) - česká světice, princezna a abatyše z rodu Přemyslovců

Nejmladší dcera Přemysla I. Otakara a jeho druhé ženy Konstancie Uherské byla už ve věku tří let poslána se svou starší sestrou Annou na výchovu do kláštera. Anežka nabyla v klášteře na svou dobu rozsáhlé vzdělání a život řeholnice se jí zalíbil. Dokonce natolik, že odmítla možnosti výhodných sňatků a rozhodla se vstoupit do kláštera. Díky podpoře své matky, a zejména bratra - krále Václava I. - pak mohla založit špitál sv. Františka a velkoryse vystavět v novém gotickém slohu ženský i mužský klášter v Praze, dnes známý pod jménem Na Františku. Roku 1234 se stala jeho abatyší (byla vůbec první královskou dcerou, která vstoupila do chudého řádu sv. Kláry).

Anežka, která udržovala písemné styky i s žačkou sv. Františka z Assisi sv. Klárou, záhy požádala papeže o schválení nových řeholních pravidel, jež by více odpovídala ideálům chudoby hlásaným sv. Františkem. Sama se také vzdala hodnosti abatyše a vlastnictví špitálu i se všemi statky, aby šla příkladem dobrovolné chudoby. Nakonec po dlouhých jednáních a za přispění sv. Kláry papež roku 1253 soubor pravidel nové řehole schválil. To už byla Anežka i spoluzakladatelkou mužského rytířského řádu křižovníků s červenou hvězdou (jediný český mužský řád), kteří působili nejen v jím založeném špitálu, ale záhy i v dalších zemích.

Anežka přežila nejen milovaného bratra Václava I., ale i slávu a pád svého synovce Přemysla II. Otakara, kterého ze všech sil podporovala v jeho boji s Rudolfem I. Habsburským. Legendy o Anežce, proslulé dobročinností a milosrdenstvím, vznikaly vzápětí po její smrti. O kanonizaci své pratety usilovala už Eliška Přemyslovna a poté i Karel IV. I když se tradičně počítala mezi zemské patrony, teprve roku 1870 byla Anežka prohlášena katolickou církví za blahoslavenou a svatou až 12. listopadu 1989 v Římě papežem Janem Pavlem II.

Noe (Gn od 6. kapitoly) – známý stavitel archy, ve které na příkaz Boží zachránil svou rodinu a zvířata před potopou, kterou Bůh seslal na lidi jako trest za jejich hříšné chování.

Náchor (Gn 11,26; Gn 24,24) – Abrahamův bratr, dědeček Izákovy ženy Rebeky.

Neftalí (Gn 35,25) – syn Jákoba a Rácheliny otrokyně Bilhy.

Noemi (Rút) – vdova, která se se svou, rovněž ovdovělou, snachou Rút vrací zpět do

judské země.

Nábal (1 S 25. kapitola) – bohatý a lakomý muž, který odmítl Davidovým mužům poskytnout potraviny. Jeho žena Abígajil jim však našťastí jídlo dala a zabránila tak krveprolití. Když se to však Nábal dozvěděl, ranila ho mrtvice.

Nádab (1 Kr 15,25) – jeden ze špatných izraelských králů. Vládl jen dva roky, stal se obětí spiknutí.

Nábot (1 Kr 21. kapitola) – muž, který vlastnil vinici, po níž zatoužil král Achab. Nábot mu ji však odmítl prodat, protože to bylo dědictví po jeho předcích. Achab z toho byl rozmrzelý. Jeho žena, krutá královna Jezábel, neváhala nechat Nábota křivě obvinít a ukamenovat, jen aby král mohl vinici získat. Oba však za to stihl Hospodinův trest.

Naamán (2 Kr 5. kapitola) – velitel vojska aramejského krále, kterého Hospodin prostřednictvím proroka Elíši vyléčil z malomocenství, aby ukázal svou svrchovanost i nad pohany.

Nehemjáš (Nehemjáš) – prorok, působící v době babylonského zajetí Izraelců. Byl číšníkem perského krále a dokázal svého postavení využít ve prospěch svého lidu – král jej vyslal do Jeruzaléma, aby dohlédl na opravu městských hradeb.

Nahum – prorok působící za vlády judského krále Jóšijaše.

Nikodém (J 3. kapitola) – farizej, člen židovské rady, jemuž Ježíš řekl, že chce-li vstoupit do království nebeského, musí se znovu narodit.

Nikámor (Sk 6,5) – jeden ze sedmi prvních jáhnů.

Na stole ležely vodové barvy, štětce, kelímeček s vodou. Byly úplně nové, ještě s nimi nikdo nemaloval. Děti je dostaly od babičky a připravily si je, že si po obědě něco namalují.

„Já už se tak těším, až začneme,“ vypískl ten nejtenčí štěteček. Nemohl se dočkat, až s ním dětská ruka namaluje první obrázek.

„My už se také moc těšíme,“ přidala se kolečka vodových barev. „Copak asi namalujeme nejdřív?“

Barvičky i štětce se tetelily očekáváním, avšak stále se nic nedělo. Pomalu ubíhala hodina za hodinou, ale děti na vodovky úplně zapoměly a běžely si hrát na zahradu, protože ten den bylo venku opravdu krásně. Potom už se začalo stmívat, děti se musely umýt, navečeřet a jít do postýlek.

Vodovky a štětce zůstaly osaměle ležet na stolku. „Takhle to přece nemůžeme nechat,“ postavil se najednou největší štětec. „Všichni jsme se těšili, jak budeme malovat a já vám říkám, že malovat budeme. Když na nás děti zapoměly, jejich problém, my je nepotřebujeme,“ ukončil bojovně.

Ostatní štětce a barvičky na něj chvilku nevěřícně hleděly. „Ale... co budeme vlastně malovat?“ zeptala se nakonec červená barva.

„Já mám nápad, já mám nápad,“ vykřikl nadšeně nejtenčí štěteček. „Právě začíná velikonoční týden. A víte přece, jak se jeho dny jmenují – Květná neděle, Modré pondělí, Šedé úterý, Zelený čtvrtek... to jsou samé barvy – pojďme tedy malovat Velikonoce!“

Štětce i barvy nadšeně souhlasily a hned se pustily do práce.

Široký štětec nejprve namaloval nádherně modrou jarní oblohu – jako Modré pondělí. Středně tlustý štětec potom přidal pár šedých mráček – za Šedé úterý. Obě zelené – „čtvrteční“ - barvičky se činily na trávě a prvních jarních listech. Tenký štěteček pak do trávy nakreslil záplavu nádherných jarních kvítků – jako Květnou neděli. Žlutá spolu s oranžovou ještě přikreslily sluníčko. „A co já, já na ten veselý obrázek asi nesmím, že?“ otázala se nesměle černá barva.

„Naopak,“ uklidňoval ji tenký štěteček. „Vždyť na Velký pátek byl ukřižován Pán Ježíš. „Ty namaluj kříž.“ Černá barva se hned dala do práce. „To je pravda,“ pokračovala bílá barva. „Obětoval se jako beránek. Mohu nakreslit bílého beránka?“

„Jistě, vždyť ten k Velikonocům patří! Stejně jako Bílá sobota, kdy čekáme na Ježíšovo vzkříšení!“ Barvičky i štětce byly stále nadšenější. Na obrázek ještě přibyl hnědý kámen, odvalený z Ježíšova hrobu, který symbolizuje jeho vzkříšení. A bílá s šedou, růžovou a světle modrou se pak ještě pokusily namalovat anděla, který zprávu o tom řekl ženám, když v neděli ráno ke hrobu přišly.

Víc se jim toho na papír bohužel nevešlo. Ale štětce i barvy byly spokojené – každý přiložil ruku k dílu, nikdo nebyl zapomenut. Společně namalovaly moc hezký obrázek.

Když ho pak ráno děti našly, byly velmi překvapené. „Maminko, kdo to maloval? A co to všechno znamená?“

Maminka se na obrázek zadívala. „Kdo to maloval, děti, to opravdu nevím. Ale co to znamená, vám povědět mohu...“

A maminka začala podle obrázku vyprávět.

Jana Krajčířiková

Když ti při vyfukování vajíček na malované kraslice vznikne příliš velká dírka, nevyhazuj je, ale vyrob si z něho vázičku podle našeho návodu.

Co budeš potřebovat: vyfouknutá vajíčka, barevné papíry, čtvrtku tužšího papíru, lepidlo a nůžky.

Vajíčko vyfoukni tak, že na jednom konci je špičkou nůžek opatrně naklepni a vytvoř malou díрку. Tu pak opatrně zvětšuj, až bude mít průměr nejméně 1,5 cm. Bílek a žloutek vylíj do hrníčku. Na druhém konci vajíčka však díрку nedělej! Vajíčko můžeš nechat bílé nebo barevně ozdobit jako kraslici.

Ze čtvrtky tužšího papíru si ustříhni asi pět cm široký proužek. Potom ho stoč do kruhu, který bude mít obvod o něco menší než vajíčko tak, aby se do něj dalo zasunout asi do jedné třetiny. Přidej k tomu půlcentimetrový kousek ke slepení obou konců a přebytečný konec papíru odstříhni. Oba konce slep tak, aby vznikl kroužek.

Jeden z okrajů kroužku potřij lepidlem a vlep do něj vajíčko jeho neděravým koncem. Nech lepidlo důkladně zaschnout.

Mezitím si ustříhni asi 6 cm široký proužek barevného papíru. Obtoč ho kolem vajíčka a přebytečnou část odstříhni. Jednu jeho delší stranu hustě

vedle sebe nastříhej asi do dvou třetin šířky. Můžeš vystříhovat i úzké klínky, aby vznikl okraj se špičatými proužky. Na nenastříhnutý okraj barevného papíru nanes lepidlo a přilep na vajíčko tak, jak to vidíš na obrázku. Do vázičky vlož některé z drobných jarních kvítků, jako jsou například sněženky nebo petrklíče, a ozdob jimi velikonoční stůl.

Všechno se probouzí k životu
a krásně kvete,
že je člověku dobře
na tomto světě.

Vždyť vzduch jarem
voní a já se cítím lépe
než loni,
mláďátka rodí se a
ptáčky zpívají veselou písničku,
sluníčko se mile usmívá a
všechno studené paprsky
prohřívá.

Všichni se cítíme slastně a
blaženě a dobrou náladu
z nás nikdo nevyžene.

Ludmila Justová

(Správné řešení ze str. 4: Dodržuj.)

Jedna moudrá žena putovala po horách. Znenadání tam v potoku našla velice cenný kámen. Dala jej do tlumoku a pokračovala v cestě. Druhého dne ji potkal jiný poutník. Měl hlad. Moudrá žena otevřela tlumok a rozdělila se s mužem o chléb. Poutník spatřil ten nádherný kámen a řekl: „Dej mi ten kámen.“ Žena jej dala muži bez jakéhokoli zaváhání. Muž rychle odešel. Bylo mu jasné, že kámen je velice, velice cenný a že mu umožní žít bezstarostně až do konce života.

Za několik dní však muž vyhledal zase onu moudrou ženu a kámen jí vrátil. „Přemýšlel jsem,“ řekl. „Vím, jak je ten kámen cenný, ale vracím ti jej v naději, že mi za to můžeš věnovat něco mnohem cennějšího. Prosím, dej mi něco z toho, co tě přivedlo k rozhodnutí, abys mi ten kámen darovala.“

Autor neznámý
Přeložil ZS

16. Modlitba Páně

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvět
se jméno tvé,
přijď království tvé, buď vůle tvá,
jako v nebi, tak i na zemi.
Chléb náš vezdejší dej nám dnes.
Odpusť nám naše viny, jako my od-
pouštíme našim viníkům.
Neuved' nás v pokušení, ale zbav nás
od zlého.
Neboť tvé je království i moc i sláva
na věky věků.
Amen.

17. Christ is Risen!

It had been promised already by the prophets of the Old Testament that the Messiah would rise from the dead. Many times Jesus had also told His disciples that He would rise. When the resurrection took place it was a wonderful thing: there was a great earthquake, an angel of the Lord descended from heaven and came and rolled back the stone. Then the angel told to two women who came to the grave: "Do not be afraid; for I know that you seek Jesus who was crucified. He is not here; for He has risen, as He said. Come, see the place where he lay." (Mt 28,5-6) The angel ordered them to let the disciples know.

Slovíčka:

prophets	proroci
Old Testament	Starý zákon
rise from the dead	vstát z mrtvých
disciples	učedníci
resurrection	zmrtvýchvstání, vzkříšení
earthquake	zemětřesení
grave	hrob
crucified	ukřižován

Milé děti, tentokrát je úkol snadný – pomozte zajíčkovi najít cestu k dalším vajíčkům. Po cestě sbírejte písmenka – půjdete-li správně, vyjde vám tajenka, na kterou čekáme do poloviny května a tři vylosované odměníme jako vždy knihou.

Omlouváme se, že v lednu nám z legendy u osmisměrky vypadlo slovo „zlato“. Ani tak se řada z vás nedala odradit a správně jste vyluštili tajenku, která zní: Ježíš Syn Boží. Blahopřejeme třem vylosovaným výhercům knihy, kterými jsou:

Láďa Žiga a Honza Dunka z Kojetína
a Veronika Pochová z Kolína

Palma

Palmová ratolest je symbolem mučednictví, proto ji například můžeme často vidět v rukou svatých na obrazech či sochách. Kde se s palmou či palmovou ratolestí setkáme v Bibli?

Ve Zjevení 7,9 čteme o záchraně vyvolených:

„Potom jsem viděl, hle, tak veliký zástup, že by ho nikdo nedokázal sečíst, ze všech ras, kmenů, národů a jazyků, jak stojí před trůnem a před tváří Beránkovou, oblečeni v bílé roucho, palmové ratolesti v rukou.“

O Velikonocích si každoročně připomínáme Ježíšův vjezd do Jeruzaléma: Druhého dne se dověděl mnoho poutníků, kteří přišli na svátky, že Ježíš přichází do Jeruzaléma. Vzali palmové ratolesti, šli ho uvítat a volali: „Hosanna, požehnaný, jenž přichází ve jménu Hospodinově, král izraelský.“ (Jan 12,12-13) Právě podle těch palmových ratolestí se neděli před Hodem Božím velikonočním někdy říká Palmová (nebo Květná).

Palmová ratolest je spojena také s židovským svátkem stánků, oslavou sklizně zemské úrody (Lv 23,40 a Neh 8,15). Hospodin nařizuje: „Prvého dne si vezmete plody ušlechtilých stromů, palmové ratolesti, větve myrtových keřů a potocních topolů a sedm dní se budete radovat před Hospodinem, svým Bohem.“

Stručně ještě uvedeme další zmínky o palmách: Palmami byl zdoben jeruzalémský chrám (1 Kr 6,32-35; 7,36; 2 Par 3,5), píše o nich v souvislosti s výzdobou chrámu i prorok Ezechiel v popisu nového Jeruzaléma (40. a 41. kapitola). Pod palmou sedávala prorokyně Debóra, když soudila lid (Sd 4,5). V Písni písní je k palmě přirovnávána krása milované ženy (Pís 5,11; 7,8-9). V Žalmu 92,13 je toto přirovnání: „Spravedlivý je jako palma.“ Prorok Izajáš používá dvakrát příměr palmová ratolest a síťina – hlava a ocas (9,13; 19,15). A v Bibli se také několikrát dočteme o Palmovém městě (2 Par 28,15; Dt 34,3; Sd 1,16 a 3,16).

a G F G F E a d

Ref. Proč jen ml-číš, Pa - ne, když zloba lids-ká ži-vot

E E⁷ a G F G F E a F G a

ma - h? Proč se neza - sta - ne pravdy tvá moc?

F G a G F

1. Když tě ja - ko lot - ra za - tý - ka - li, moh's je o své

G a G F G

si - le přesvěd - čit, Pet - ra v dlani meč teď přímo

a G F F⁷ E⁷

pá - lí, a přece's mu za - ká - zal se bit. Ref.

2. Zakusils', Pane, nelidská muka,
když ti důtky záda rozbily,
zakusils', co umí lidská ruka,
když člověka pravda rozčílí.
Ref.

3. Poznals', Pane, co je přízeň davu,
v této chvíli žádá život tvůj,
když ti včera provolával slávu,
pro změnu dnes křičí „ukřižuj“.
Ref.

4. Dnes jako dřív nad světem kříž
stojí,
na tom kříži umírat tě zřím
a odpověď na otázku svoji
z tvé zsinalé tváře vyčíst smím.
Ref.

